

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/98/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010106
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6721010106.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. októbra 2022, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a JUDr. Petra Kvietka, v trestnej veci obžalovaného J. H., stíhaného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/15/2021 zo dňa 27. 4. 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného J. H. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/15/2021 zo dňa 27. 4. 2022, bol obž. J. H. uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

v presne nezistenom čase od 16.30 h dňa 16. októbra 2019 do 11.00 h dňa 24. októbra 2019 v osade F., nachádzajúcej sa v katastrálnom území obce W.:

- bez súhlasu vlastníka vnikol do záhradnej chatky so súpisným číslom XXX, patriacej W. U., J.. P. U. a Z.. P. N. tak, že po prekonaní oplotenia pozemku bez jeho poškodenia, nezisteným spôsobom a predmetom vylomil drevenú časť zárubne vstupných uzamknutých dverí v časti uzamykacieho mechanizmu, odkiaľ odcudzil 2 kusy otváracích nožíkov v plastovom obale, 250 g bravčovej masti, 3 kusy 1,5l fľaš piva značky Zubor, fľašu vína značky Modrý Portugal, sekeru, 10 kusov smotany do kávy, čím W. U., narodenému XX. marca XXXX, trvale bytom J. 4, U. U., J.. P. U., narodenej XX. augusta XXXX, trvale bytom XX. augusta XXXX/XX, U. U. a Z.. P. N., narodenej XX. februára XXXX, trvale bytom W. XXX, U. U. spôsobil škodu odcudzením vecí vo výške 49,- € a poškodením vstupných dverí vo výške 60,- €, - následne bez súhlasu vlastníka vnikol do susednej záhradnej chatky, bez súpisného čísla, patriacej G. D. tak, že po vojení cez nezabezpečenú zadnú bráničku oplotenia, ako aj neuzamknuté vstupné dvere, nezisteným spôsobom prekonal uzamykací mechanizmus dverí obývacej izby, ako aj visiaci zámok, ktorým boli opatrené vstupné dvere do kuchyne, žiadne veci neodcudzil, čím G. D., narodenej XX. júna XXXX, trvale bytom M. XXX/XX, Y.-N. spôsobil škodu poškodením vo výške 70,- €.

Za túto trestnú činnosť bol Okresným súdom vo Zvolene odsúdený podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a podľa § 287 ods. 1 Tr. zákona, súd obžalovanému uložil aj povinnosť nahradiť poškodeným a to spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, škodu z titulu poistného plnenia vo výške 534,75 €, G. D., XX.XX.XXXX, trvale bytom Y.-N., Š.M. XXX/XX, škodu z titulu poškodenia vecí vo výške 35,- €.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených W. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. U., J. XXXX/X, J.. P. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XX. augusta XXXX/XX, U. U., Z.. P. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXX, U. U., s ich nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku cestou svojej ustanovenej obhajkyne podal odvolanie obž. J. H.. V písomných dôvodoch odvolania obhajkyňa obžalovaného za obžalovaného uviedla, že napriek vykonanému dokazovaniu sa nepodarilo spoľahlivo potvrdiť, že páchatelom skutku je obžalovaný, nebol podľa obhajoby a daného odvolania dostatočne usvedčený výsledkami dokazovania a vo veci neboli produkované ďalšie dôkazy, ktoré by potvrdili jeho vinu. Jediným dôkazom vo vzťahu k osobe obžalovaného je len vzorka zaistená zo stopy č. 1 z povrchu šnúrky na konci rukoväte, je to zmiešaná biologická stopa a preto ide iba o jeden nepriamy dôkaz. V tomto smere obhajkyňa poukázala na to, že podľa jej názoru jeden nepriamy dôkaz nestačí k preukázaniu dokazovanej skutočnosti, nepriame dôkazy vedúce k dôvodnému podozreniu voči obžalovanému však nevylučujú reálnu možnosť, že páchatelom trestného činu mohla byť aj iná osoba.

Na tomto názore nič nezmenila ani výpoveď znalkyne J.. Y. na pojednávaní dňa 27.04.2022, ktorým súd doplnil dokazovanie, pričom obhajkyňa je toho názoru, že z výsluchu znalkyne nevyplynuli žiadne poznatky, ktoré by mohli súd presvedčiť o potrebe odchylenia sa od záverov pôvodného zrušeného rozsudku, ktorým bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený. Podľa obhajkyne naopak z výsluchu vyplynuli poznatky, na podklade ktorých bolo pádne a dôvodné, aby súd zotrval na pôvodnom právnom názore. Ak neexistujú ďalšie štúdie o tom, ako dlho sa dotykové stopy zachovávajú a ak súčasne znalkyňa uviedla, že sa nedá vylúčiť ani možnosť, že sa stopa na baterke mohla uchovať aj 10 rokov, potom za nesprávny a predčasný možno označiť názor súdu, že sa jedná priam o nereálnu možnosť.

Vzhľadom na uvedené nie je možné v rovine rozumnej istoty konštatovať, že obžalovaný spáchal žalovaný trestný čin, čo zakladá nutnosť aplikácie zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Preto obhajkyňa za obžalovaného uvádza, že ak by súd skutok, za ktorý je obžalovaný stíhaný, prejednal a vyhodnotil v zmysle súdnej praxe, musel byť nevyhnutne dospieť k záveru, že sa nepodarilo preukázať, že žalovaného skutku sa dopustil obžalovaný. V tomto smere poukázala aj na obdobné rozhodnutia či už okresných prokuratúr alebo Okresného súdu Bratislava IV.

S poukazom na vyššie uvedené je preto toho názoru, že založiť vinu obžalovaného len na jednom vzdialenom nepriamom dôkaze, je neprijateľné a nemožné, preto potom považuje za nesprávne, ak bol obžalovaný odsúdený a absolútne nelogické, aby mu bol ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže v registri trestov SR obžalovaný nemá žiadny záznam. Na zázname v českom odpise z evidencií rejstříku trestu fyzických osôb, kde má síce 24 záznamov, mal však dospieť k názoru, že sú splnené podmienky pre uloženie podmienenečného trestu odňatia slobody, keďže na Slovensku sa ešte doposiaľ žiadnej trestnej činnosti obžalovaný nedopustil.

Vzhľadom na tieto skutočnosti preto obhajkyňa za obžalovaného navrhla, aby bol napadnutý rozsudok zrušený, vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, eventuálne aby krajský súd sám pochybenie okresného súdu napravil tým, že napadnutý rozsudok zruší a obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici potom vo veci nariadil termín verejného zasadnutia, na ktoré sa však nedostavil obž. J. H., nebol ani eskortovaný z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva v súčasnosti vo Väznici Bory u Plzne, ale zaslal doporučenú zásielku krajskému súdu a to doručení krajskému súdu dňa 22.09.2022, v ktorej uviedol, že súhlasí, aby sa verejné zasadnutie v danej veci vykonalo v jeho neprítomnosti a to len so zastúpením jeho advokáta.

Na podklade tejto žiadosti obžalovaného potom krajský súd vykonal verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného v neprítomnosti obžalovaného, s takýmto návrhom súhlasila aj prítomná krajská prokurátorka, ako aj splnomocnený obhajca obžalovaného a preto krajský súd uznesením rozhodol, že vykoná verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného J. H..

Krajská prokurátorka potom v konečnom návrhu uviedla, že napadnutý rozsudok je vo všetkých výrokoch správny a zákonný a navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Prítomný obhajca za obžalovaného uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania a preto navrhuje tomuto odvolaniu vyhovieť s tým, aby krajský súd buď zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie alebo aby krajský súd vo veci rozhodol sám tak, aby obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného J. H. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie a to v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov.

Krajský súd preto nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a aj podľa jeho názoru je nimi dostatočne nepochybne preukázané, že obžalovaný J. H. neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, teda vlámaním a teda správne mu v tomto smere aj okresný súd za takéto protiprávne konanie uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace s jeho zaradením na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, ako aj právne posúdenie konania obžalovaného sa dostatočne, podrobne a presvedčivo poukazuje v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd nemá o týchto záveroch žiadne pochybnosti a preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje, pričom poukazuje aj na ustálenú judikatúru či už Najvyššieho alebo Ústavného súdu SR, že dôvody uvedené súdom v prvostupňovom rozhodnutí a napadnuté odvolaním obžalovaného sa nemusia opakovať, ale môže sa pri potvrdzovaní prvostupňového rozhodnutia odvolací súd obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa.

Pokiaľ ide o argumentáciu obžalovaného tak, ako bola prezentovaná v odvolaní, ktoré za obžalovaného napísala jeho obhajkyňa, tu krajský súd musí poukázať, že v čase, kedy došlo k spáchanej trestnej činnosti, obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody, bol na slobode, žiadnym spôsobom nevysvetlil, akým spôsobom sa mohla dostať jeho biologická stopa na baterku, ktorá bola zaistená na mieste činu a ktorá pochádzala z iného objektu, než v ktorom bola zaistená, pričom v tomto smere aj majiteľ tejto baterky, resp. poškodený v prvom skutku vlámania potvrdil, že túto baterku nikdy nikomu nedával z rúk a vždy sa nachádzala len u neho v nehnuteľnosti. Znalkyňa na hlavnom pojednávaní potvrdila, že nie je možné biologickú stopu preniesť takým spôsobom, ako sa toho v obhajobe domáhala obhajkyňa, resp. spochybňovať, ako dlho môže takéto stopa existovať, keď navyš ani sám obžalovaný nevysvetlil, či a akým spôsobom by sa bola mohla táto jeho biologická stopa na doličný predmet, nájdený na mieste činu, dostať.

Je síce pravdou, že ustálená súdna prax uvádza, že jeden nepriamy dôkaz nemusí vždy stačiť na uznanie viny obžalovaného, ale v danom prípade je krajský súd toho názoru, že zaistený nepriamy dôkaz je takej sily a intenzity, že aj takýto jeden nepriamy dôkaz je spôsobilý pre jednoznačné ustálenie, že obžalovaný J. H. sa žalovanej trestnej činnosti dopustil.

Za takéhoto stavu preto tunajší krajský súd dospel k jednoznačnému záveru, že odvolanie obž. J. H. nie je dôvodné a preto ho aj postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Krajský súd toto svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.